

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

sp. zn. OSR-03027/2020-ERU
č. j. 03027-10/2020-ERU

V Ostravě dne 1. června 2020

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-03027/2020-ERU a zahájeném dne 26. března 2020 z moci úřední ve smyslu ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je společnost **in-Power s.r.o.**, se sídlem č. p. 67, 370 01 Planá, IČO: 260 89 599 (dále též jen „účastník řízení“), zast. advokátní kanceláří Doucha Šikola advokáti s.r.o., se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha 1, IČO: 044 42 687, ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), rozhodl

t a k t o :

- I. Účastník řízení, společnost **in-Power s.r.o.**, se sídlem č. p. 67, 370 01 Planá, IČO: 260 89 599, se **uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách**, kterého se dopustil tím, že jako prodávající (držitel licence na výrobu elektřiny č. 110605039), nedodržel při čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a způsobu jejich uplatňování a vyúčtování stanovené cenovým orgánem (Energetickým regulačním úřadem) podle ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách, konkrétně ust. bodu (1.4.) části B cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, ve znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 9/2017 ze dne 20. prosince 2017, kterým se mění cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie (dále společně jen „cenové rozhodnutí“), když dílčími útoky ve dnech 12. února 2018, 14. března 2018, 12. dubna 2018, 15. května 2018, 11. června 2018, 11. července 2018, 21. srpna 2018, 10. září 2018, 11. října 2018, 12. listopadu 2018, 12. prosince 2018, 10. ledna 2019 a 11. ledna 2019 (tj. za období roku 2018), vyúčtoval pro jednotlivé výrobní zdroje elektřiny [REDAKCE] (provozovna „Solární elektrárna Homole“) odlišnou výkupní cenu elektřiny (podporu), přestože nezajistil samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého tohoto výrobního zdroje elektřiny v souladu s vyhláškou č. 82/2011 Sb., o měření elektřiny a o způsobu stanovení náhrady škody při neoprávněném odběru, neoprávněné dodávce, neoprávněném přenosu nebo neoprávněné distribuci elektřiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o měření elektřiny“), čímž získal nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 176 022,18 Kč bez DPH.

- II.** Podle ust. § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách se obviněnému z přestupku za spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách ukládá **pokuta ve výši 352 044 Kč** (slovy: tři sta padesát dva tisíc čtyřicet čtyři korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18220.
- III.** Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, ve znění pozdějších předpisů, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18220.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 26. března 2020 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“ či „správní orgán“) zahájil ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly Úřadu vedené pod sp. zn. 02749/2019-ERU a zahájené dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

II. Kontrolní zjištění

Kontrola byla zahájena dne 8. března 2019 na základě doručeného Oznámení o zahájení kontroly ze téhož dne, č. j. 02749-1/2019-ERU, účastníku řízení.

V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ust. § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 30. října 2019 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 02749-16/2019-ERU. V závěru tohoto protokolu bylo uvedeno, že kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení v postavení držitele licence na výrobu elektřiny č. 110605039, za kontrované období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 nedodržel věcné podmínky dané cenovým rozhodnutím tím, že uplatňoval odlišné podpory pro zdroje [REDAKCE], přičemž nezajistil samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého tohoto výrobního zdroje elektřiny, a tím porušil povinnosti dané ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách, neboť uplatnil podporu vyšší o 176 022,18 Kč bez DPH, než mu cenové předpisy umožňovaly.

S výše uvedeným protokolem a výsledky provedené kontroly byl účastník řízení prokazatelně seznámen doručením uvedeného protokolu o kontrole, tj. dne 30. října 2019.

Účastník řízení proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole podal dne 12. listopadu 2019 námitky, které byly dne 9. prosince 2019 jako nedůvodné zamítnuty.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole Úřad zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno Oznámením o zahájení správního řízení ze dne 25. března 2020, č. j. 03027-3/2020-ERU, jež bylo účastníku řízení doručeno dne 26. března 2020, spolu s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a poučením o právu požádat o nařízení ústního jednání ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 25. března 2020 kontrolní spis sp. zn. 02749/2019-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 03027-2/2020-ERU.

Dne 6. dubna 2020 obdržel Úřad vyjádření účastníka řízení, v rámci kterého účastník řízení uvedl, že nesouhlasí se závěrem Úřadu, že se dopustil porušení ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách a ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí.

Účastník řízení uvedl, že FVE Homole se sestává ze dvou zdrojů, ze zdroje A o instalované kapacitě 0,112 MW, který byl uveden do provozu v roce 2007 (dále v rámci vyjádření jen „zdroj A“) a ze zdroje B o instalované kapacitě 0,017 MW, který byl uveden do provozu v roce 2009 (dále v rámci vyjádření jen „zdroj B“). Účastník řízení nárokuje podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen pro každý zdroj zvláště, jelikož zdroj A byl uveden do provozu v roce 2007 a zdroj B v roce 2009 a na vyrobenou elektřinu v těchto zdrojích tedy pobírá podporu v různé výši stanovené příslušným cenovým rozhodnutím Úřadu. Vyrobená elektřina byla v posuzovaném období roku 2018 ve FVE Homole měřena dvěma elektroměry. Elektroměr typu [REDAKCE] (dále jen „elektroměr č. 1“) ve vlastnictví účastníka řízení měřil samostatně elektřinu vyrobenou ve zdroji B a elektroměr ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy E.ON Distribuce a.s. typu [REDAKCE] (dále jen „elektroměr č. 2“) měřil společně elektřinu ze zdroje A a ze zdroje B. Účastník řízení pro úplnost uvedl, že v návaznosti na doporučení Úřadu účastník řízení dne 16. prosince 2019 nainstaloval elektroměr měřící samostatně elektřinu vyrobenou ve zdroji B. Dále je ve FVE Homole instalován elektroměr typu [REDAKCE] (dále jen „elektroměr č. 3“), který měří technologickou vlastní spotřebu FVE Homole na napěťové hladině NN a je ve vlastnictví E.ON Distribuce a.s. a elektroměr ve vlastnictví účastníka řízení, který měří technologickou spotřebu FVE Homole pro vlastní účely účastníka řízení (dále jen „elektroměr č. 4“).

Množství elektřiny vyrobené ve zdroji B tedy v posuzovaném období bylo měřeno samostatně elektroměrem č. 1, množství elektřiny vyrobené ve zdroji A se pak stanovovalo jako rozdíl mezi množstvím elektřiny vyrobeným společně ve zdroji A a ve zdroji B naměřeným elektroměrem č. 2 a množstvím elektřiny vyrobeným ve zdroji B, naměřeným elektroměrem č. 1.

Ačkoliv tedy FVE Homole neměla osazen každý jednotlivý vývod ze zdroje elektroměrem, bylo i přesto exaktně možné stanovit, kolik elektřiny bylo vyrobeno ve zdroji A a ve zdroji B, a to rozdílem mezi naměřenými hodnotami elektroměrem č. 2 a elektroměrem č. 1, oba provozovanými s platným ověřením. Hodnoty takto stanovené se pak nemohly nijak odchylovat od hodnot, které by byly účastníkem řízení naměřeny, kdyby bylo zajištěno „samostatné“ měření vyrobené elektřiny v obou zdrojích tak, jak je tomu v současnosti.

Účastník řízení tedy nesouhlasí s tvrzením, že jeho jednání nebylo v souladu s ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí, dle kterého musí být dodrženy závazné podmínky pro uplatnění odlišných podpor zajištěním samostatného měření výroby elektřiny z každého výrobního zdroje elektřiny v souladu s vyhláškou o měření, a že tedy měl uplatňovat na celou výrobu elektřiny pouze nejnižší výši podpory při výběru z více možných podpor a že se uvedeným jednáním dopustil přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

Cenové rozhodnutí stanovuje povinnost zajistit samostatné měření elektřiny vyrobené z každého výrobního zdroje elektřiny v souladu s vyhláškou o měření elektřiny. Dle ust. § 4 odst. 2 písm. a) této vyhlášky „údaji z měření elektřiny jsou údaje zaznamenané měřicím zařízením, popřípadě vypočtené na základě údajů z měřicího zařízení“ a dle ust. § 1 odst. 1 vyhlášky o měření elektřiny je zajišťováním měření elektřiny „instalace, provozování, obsluha, kontrola a údržba měřicích zařízení včetně zařízení hromadného dálkového ovládání, odečítání, zpracovávání, přenos a uchovávání údajů měření“. Vyhláška, v souladu s kterou má být dle bodu (1.4) části B) cenového rozhodnutí elektřina měřena, tedy připouští, že údaji z měření elektřiny jsou i údaje zjištěné na základě údajů z měřicího zařízení a že zajišťování měření elektřiny může spočívat i v odečítání a zpracovávání údajů z měření. Účastník řízení tedy měřil elektřinu vyrobenou v každém výrobním zdroji elektřiny v souladu s výše citovanou vyhláškou, a to tak, že naměřené údaje zpracoval a vypočetl tak na jejich základě množství elektřiny vyrobené samostatně ve zdroji A.

Tento způsob měření elektřiny vyrobené ve vícero zdrojích je rovněž v souladu s obvyklou praxí provozovatelů FVE a je běžně také tolerován i ze strany státních orgánů. Odpovídá totiž účelu pravidla stanoveného v bodu (1.4) části B) cenového rozhodnutí, dle kterého má být elektřina měřena ve více zdrojích s odlišnou výši podpory, aby nebyla na elektřinu vyrobenou ve zdroji s nárokem na nižší výši podpory uplatňována podpora ve vyšší výši, stanovená pro druhý zdroj. Smysl tohoto ustanovení byl tedy beze zbytku naplněn, když účastník řízení řádně rozdělval množství elektřiny vyrobené ve zdroji A a ve zdroji B a nedocházelo tedy k neoprávněnému čerpání podpory.

Účastník řízení dále uvedl, že povinnost měřit samostatně elektřinu ve více zdrojích výroby není stanovena zákonem, pouze cenovým rozhodnutím. Zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích elektřiny a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podporovaných zdrojích“), v ust. § 11a odst. 1 písm. a) uvádí, že „výrobce je povinen na svůj náklad měřit za místem odběru vyrobené technologické vlastní spotřeby elektřiny vyrobenou elektřinu zvlášť z každého druhu obnovitelného zdroje nebo z druhotného zdroje stanoveným měřidlem podle zákona o metrologii“. Zákon o podporovaných zdrojích energie tedy stanovuje pouze povinnost měřit zvlášť elektřinu vyrobenou z různých druhů obnovitelných zdrojů, nikoliv povinnost měřit zvlášť každý zdroj výroby.

Účastník řízení tedy má za to, že Úřad ve svém cenovém rozhodnutí pouze nepřesně vyjádřil povinnost striktně oddělovat množství elektřiny vyrobené ve více zdrojích, kterým

náleží různá výše podpory, když použil výraz „měřit“, přestože stejného účelu lze dosáhnout více způsoby.

Účastník řízení navrhl správní řízení zastavit.

Dne 29. dubna 2020 vložil správní orgán do spisu záznamem č. j. 03027-7/2020-ERU kopii Zápisu z jednání v rámci kontroly č. j. 02735-4/2019-ERU, včetně části příloh, a to Zprávy o revizi elektrického zařízení [REDAKCE] ze dne 10. června 2018 a jednopólového schématu „Fotovolta. elektrárna, HOMOLE, Blokové schéma_a“.

Dne 4. května 2020 zaslal správní orgán účastníku řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry, č. j. 03027-8/2020-ERU, prostřednictvím kterého informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníkovi řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do 7 kalendářních dnů od doručení uvedeného vyrozumění. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 5. května 2020.

Dne 11. května 2020 obdržel Úřad vyjádření účastníka řízení, v rámci kterého účastník řízení plně odkázal na své předchozí vyjádření a k majetkovým poměrům doložil Výkazy zisku a ztrát za období let 2014 – 2019 a dále sdělil, že dosahuje zisku až od účetního období roku 2017, kdy došlo k ukončení odepisování dlouhodobého majetku, v předchozích letech dosahoval ztráty.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení podniká v oblasti výroby elektřiny na základě Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 110605039, změnou číslo 001, ze dne 28. května 2009, s nabytím právní moci dne 16. června 2009. Celkový instalovaný elektrický výkon kontrolované provozovny pod názvem „Solární elektrárna Homole“ je, dle této licence, 0,129 MW, počet zdrojů 2, s instalovaným elektrickým výkonem zdroje [REDAKCE] ve výši 0,112 MW a zdroje [REDAKCE] ve výši 17,2 kW. Kontrolovaná provozovna vyrábí elektrickou energii z obnovitelného zdroje energie, jímž je energie slunečního záření.

Dne 24. října 2007 vydal Úřad Rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny č. 110605039, č. j. 03228-26/2006-ERU, které nabylo právní moci dne 30. října 2007, v němž je uveden celkový instalovaný elektrický výkon kontrolované provozovny ve výši 0,112 MW, počet zdrojů 1. Tomuto výrobnímu zdroji bylo Úřadem přiřazeno [REDAKCE]

Dne 28. května 2009 vydal Úřad Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence č. 110605039, změnou číslo 001, č. j. 02052-7/2009-ERU, které nabylo právní moci dne

16. června 2009, kdy tímto byl navýšen celkový instalovaný elektrický výkon kontrolované provozovny o 0,017 MW, tj. o druhý zdroj, na celkem 0,129 MW. Druhému výrobnímu zdroji bylo Úřadem přiřazeno [REDAKCE]

IV. I. Sjednávání podpory pro podporované zdroje energie

Vyrobená elektřina v kontrolované provozovně je dodávána do distribuční soustavy provozovatele E.ON Distribuce, a.s., IČO: 280 85 400 (dále jen „PDS“).

Účastník řízení s PDS uzavřel dne [REDAKCE] Smlouvu [REDAKCE] [REDAKCE] o připojení zařízení výrobce k distribuční soustavě, resp. smlouvu o připojení fotovoltaické výroby, včetně přílohy č. 1 Parametry výroby a předávacího místa, ze dne 13. června 2007, popisující parametry výroby s celkovým instalovaným elektrickým výkonem výroby 112 kW, s připojením pro režim dodávky výkonu v napěťové hladině VN přes trafostanici v majetku účastníka řízení do distribuční soustavy v předávacím místě „k.ú Homole – Černý Dub, p.č. 465/36, 37, 38, okr. Č. Budějovice“ a dle článku III. smlouvy s termínem připojení, resp. datem zajištění požadovaného rezervovaného výkonu výroby ve výši 112 kW, nejpozději do 30. prosince 2007. Dle přílohy č. 2 Protokolu o schválení výroby, ze dne 6. listopadu 2007, této smlouvy, byl dne 6. listopadu 2007 proveden ověřovací provoz fotovoltaické výroby s celkovým instalovaným elektrickým výkonem 112 kW.

Účastník řízení s PDS uzavřel dne [REDAKCE] Smlouvu [REDAKCE] [REDAKCE] o připojení zařízení výrobce k distribuční soustavě, resp. smlouvu o připojení fotovoltaické výroby včetně přílohy č. 1 Parametry výroby a předávacího místa, ze dne 17. července 2008, popisující parametry výroby s celkovým instalovaným výkonem výroby 130 kW, s připojením pro režim dodávky celého výkonu v napěťové hladině VN přes trafostanici v majetku účastníka řízení do distribuční soustavy v předávacím místě „k.ú Homole – Černý Dub, p.č. 465/36, 37, 38, okr. Č. Budějovice“. Dle přílohy č. 2 této smlouvy, Protokolu o schválení výroby, byl dne 30. září 2008 proveden ověřovací provoz této fotovoltaické výroby. Navýšení celkového instalovaného výkonu kontrolované provozovny účastník řízení oznámil Úřadu až 28. dubna 2009, kdy byla Úřadu doručena Žádost o změnu licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, č. 110605039, ze dne 24. dubna 2009, s předmětem změny „spuštění druhého zdroje“ a s uvedeným termínem změny ke dni 30. září 2008.

Dne 17. prosince 2012 účastník řízení uzavřel s povinně vykupujícím obchodníkem s elektřinou, společností E.ON Energie, a.s., IČO: 260 78 201, Smlouvu o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s podporou formou výkupních cen s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy – samofakturace [REDAKCE]. Předmětem této smlouvy je výkup elektřiny vyrobené výrobcem z obnovitelného zdroje elektřiny v provozovně [REDAKCE], kterou tvoří zdroje [REDAKCE] s instalovaným výkonem 112 kW a [REDAKCE] instalovaným výkonem 18 kW, a závazek povinně vykupujícího vykupovat od účastníka řízení vyrobenou elektřinu, na kterou se vztahuje podpora formou výkupních cen, a zaplatit účastníku řízení za dodanou elektřinu výkupní cenu stanovenou Úřadem v době realizace výkupu elektřiny. Dle článku III. Měření, vyhodnocení množství vykupované elektřiny, bodu 2. se množství elektřiny dodané do distribuční soustavy v zúčtovacím období stanoví z údajů obchodního měření, kdy skutečné množství dodané elektřiny se určuje z rozdílu stavů činné dodávky elektřiny naměřené elektroměrem obchodního měření k poslední hodině posledního dne fakturovaného období a předcházejícího období. Je-li dodávka elektřiny měřena na transformátoru na straně výroby elektřiny, snižují se celkové naměřené hodnoty elektřiny

o transformační ztráty činné energie v transformátoru ve výši stanovené PDS na základě příslušného právního předpisu. Dle článku VII. Doba trvání smlouvy je smlouva platná dnem podpisu obou smluvních stran, tzn. 17. prosince 2012, a sjednává se na dobu neurčitou.

IV. II. Uplatňování a vyúčtování podpory pro podporované zdroje energie

IV. II. I. Způsob měření elektřiny

První zdroj [REDAKCE] tvoří fotovoltaické panely umístěné v oploceném areálu na 14 kusech fotovoltaických polohovacích zařízení „tracker“. Jednotlivé fotovoltaické panely jsou připojeny přes kabelové propojovací krabice do 1 kusu střídače instalovaného v technologické místnosti stavby umístěné uvnitř oploceného areálu. Ve střídači dochází k přeměně stejnosměrného proudu na proud střídavý. Střídavý proud je veden ze střídače v napěťové úrovni 0,4 kV přes rozvaděč umístěný ve stejné technologické místnosti. Z rozvaděče je střídavý proud vyveden kabelovým vedením uloženým v zemi do hlavního elektroměrového rozvaděče umístěném na konstrukci u sloupové trafostanice vně areálu. V hlavním elektroměrovém rozvaděči se nachází elektroměr ve vlastnictví PDS, výrobce Itron, typu [REDAKCE] („elektroměr č. 2“), pro nepřímé měření elektrické energie dodané do distribuční soustavy oběma zdroji. Střídavý proud je dále veden do transformátoru, který je dle upřesnění účastníka řízení v průvodním dopise „zaslání vyžádaných dokumentů“ ze dne 9. května 2019 ve vlastnictví účastníka řízení, což bylo doloženo Smlouvou o provozování elektrického zařízení uzavřenou s právnickou osobou E.ON Česká republika, s.r.o. ze dne 6. září 2007. V transformátoru dochází k transformaci elektřiny z napěťové hladiny 0,4 kV na 22 kV, a poté je střídavý proud veden do distribuční soustavy PDS. Nedílnou součástí elektroměru [REDAKCE] jsou měřicí transformátory proudu, které jsou dle sdělení účastníka řízení v jeho majetku.

Druhý zdroj [REDAKCE] tvoří fotovoltaické panely umístěné ve stejném oploceném areálu na 2 kusech fotovoltaických polohovacích zařízení „tracker“. Jednotlivé fotovoltaické panely jsou připojeny přes kabelové propojovací krabice do 2 kusů střídačů instalovaných ve výše uvedené technologické místnosti. V měniči dochází k přeměně stejnosměrného proudu na proud střídavý. Střídavý proud je vyveden ze střídačů v napěťové úrovni 0,4 kV do rozvaděče umístěného ve stejné technologické místnosti přes elektroměr ve vlastnictví účastníka řízení, výrobce [REDAKCE] („elektroměr č. 1“), určený pro přímé měření vyrobené elektřiny z druhého zdroje. Střídavý proud vedený kabely z druhého zdroje je dle jednopólového schématu „Fotovolt. elektrárna, HOMOLE, Blokové schéma_a“ následně propojen v rozvaděči umístěném v technologické místnosti s kabelovým vedením prvního zdroje. K transformaci elektřiny slouží jeden společný transformátor.

Účastník řízení předložil v rámci kontroly vedené pod sp. zn. 02735/2019-ERU kopii jednopólového schématu elektrického zapojení kontrolované provozovny s názvem „Fotovolt. elektrárna, HOMOLE, Blokové schéma_a“ (do správního spisu vloženo Záznamem č. j. 03027-7/2020-ERU ze dne 29. dubna 2020), které označil jako aktuálně platné a do kterého vyznačil umístění měřicích zařízení elektrické energie, která jsou používána pro nárokování podpory elektřiny vyrobené oběma zdroji v kontrolované provozovně, a to obchodního měřidla provozovatele distribuční soustavy s popisem „Měřidlo pro nárokování finanční podpory č. 2“, pro souhrnné měření vyrobené elektřiny z prvního a druhého zdroje (elektroměr č. 2), a měřidla v majetku účastníka řízení s popisem „Měřidlo pro nárokování finanční podpory č. 1“, pro samostatné měření vyrobené elektřiny z druhého zdroje [REDAKCE] (elektroměr č. 1).

Dále účastník řízení vyznačil v jednopólovém schématu měřidlo s popisem „spotřeba č. 3“ pro měření spotřeby elektřiny v areálu kontrolované provozovny, které je dle sdělení účastníka řízení v majetku provozovatele distribuční soustavy, a měřidlo s popisem „kontrolní měření č. 4“ pro kontrolní měření spotřeby elektřiny pro potřeby účastníka řízení. Z jednopólového schématu a kontrolou provozovny bylo zjištěno, že účastník řízení samostatně neměří množství elektřiny vyrobené prvním zdrojem [REDACTED]

IV. II. II. Technologická vlastní spotřeba

Účastník řízení dle svého sdělení v „Zápise z jednání v rámci kontroly ERÚ“ ze dne 20. března 2019 samostatně měří spotřebu elektřiny v areálu kontrolované provozovny, tj. technologickou vlastní spotřebu kontrolované provozovny, měřidlem označeným v jednopólovém schématu „spotřeba č. 3“, a k této naměřené hodnotě spotřeby elektřiny dále připočítává ztráty na transformátoru vypočtené z množství elektřiny naměřené elektroměrem č. 2 na straně nízkého napětí. Elektroměr označený „spotřeba č. 3“ je výrobce [REDACTED] dle sdělení účastníka řízení je ve vlastnictví PDS a je určen k měření na napěťové hladině NN. Elektroměr se nachází v hlavním elektroměrovém rozvaděči u sloupové trafostanice umístěné vně oploceného areálu.

Účastník řízení v zaslaném dokumentu „Informace o způsobu stanovení množství vyrobené elektřiny FVE Homole“ ze dne 21. března 2019 k vykazování technologické vlastní spotřeby uvádí, že hodnotu odběru elektrické energie z distribuční soustavy, tj. spotřebu elektřiny v areálu kontrolované provozovny, má již stanovenou v systému společnosti OTE, a.s., IČO: 264 63 318, držitele licence na činnosti operátora trhu (dále jen „OTE“ či „operátor trhu“), a do systému OTE doplňuje vypočtené ztráty na VN transformátoru ve výši 2,62 %. Toto své sdělení účastník řízení doložil tabulkou „Vzorový výpočet technologické vlastní spotřeby pro období 12/2018“ ze dne 21. března 2019, ve které jsou účastníkem řízení vypočtené ztráty na VN transformátoru dále rozpočteny na oba zdroje, a e-mailovou zprávou „RE: podklady k výpočtu ztrát na transformátoru“ ze dne 26. května 2011, kterou zástupce PDS sděluje koeficient ztrát transformátoru ve vlastnictví účastníka řízení, v režimu dodávky elektřiny do distribuční sítě, ve výši 2,62 %, a to na základě žádosti účastníka řízení o přepočtení těchto ztrát. Dále účastník řízení v komentáři pod tabulkou „Vzorový výpočet technologické vlastní spotřeby pro období 12/2018“ uvádí, že „dle distributora a systému OTE se celkový odběr elektřiny nedělí na jednotlivé zdroje, ale celý se započte do technologické vlastní spotřeby 1. zdroje, tedy zdroje s vyšší výkupní cenou“. Úřad v rámci kontroly ověřil ve výkazech operátora trhu „Měsíční výkaz – výroba elektřiny“ za měsíce leden 2018 až prosinec 2018, že technologická vlastní spotřeba elektřiny (kód údaje GCR_3) pro zdroj [REDACTED] je součtem hodnoty odběru elektřiny z přenosové nebo distribuční soustavy (kód údaje GCR_7) a vypočtené hodnoty 2,62 % z vykázané svorkové výroby elektřiny (kód údaje GCR_2). Technologická vlastní spotřeba elektřiny (kód údaje GCR_3) pro zdroj [REDACTED] je rovna vypočtené hodnotě 2,62 % z vykázané svorkové výroby elektřiny (kód údaje GCR_2). Z těchto výkazů tedy vyplývá, že výkupní cena není účastníkem řízení uplatňována na technologickou vlastní spotřebu elektřiny.

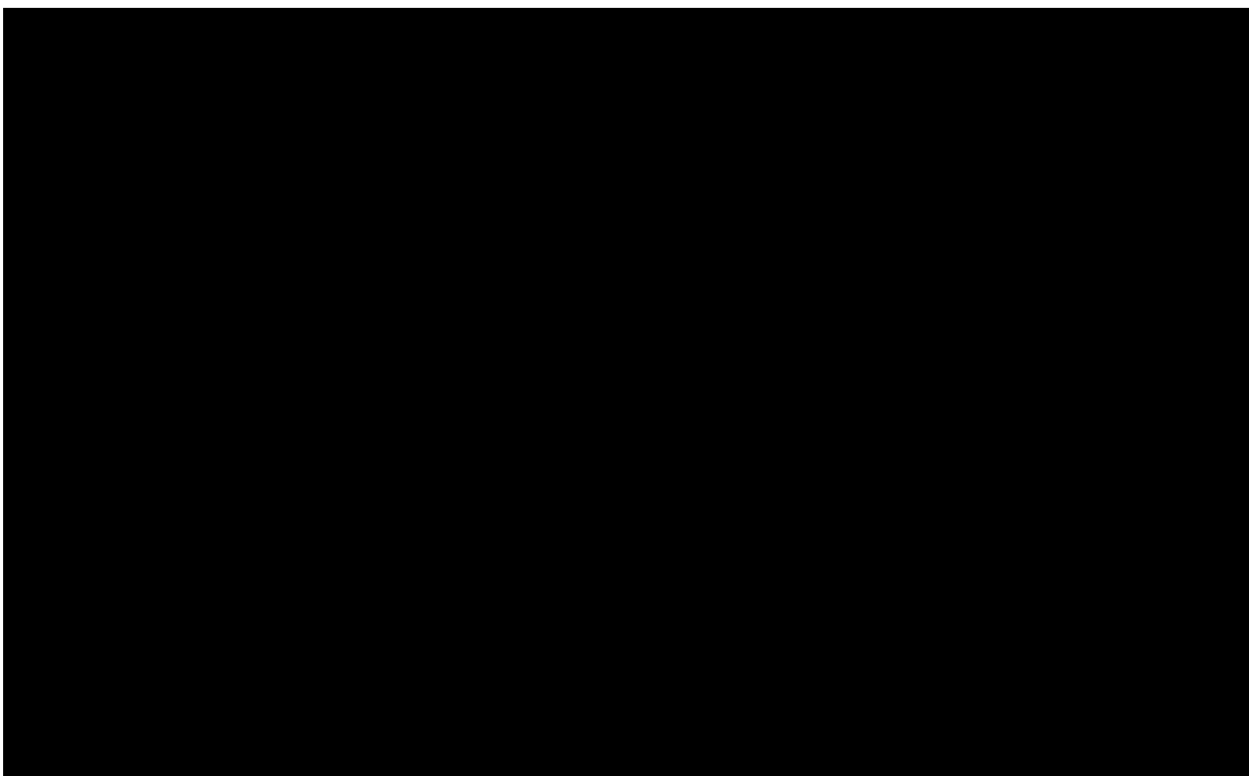
IV. II. III. Měření, vykazování a vyúčtování svorkové výroby elektřiny

V souvislosti s nárokovanou podporou účastník řízení v „Zápise z jednání v rámci kontroly ERÚ“ ze dne 20. března 2019, uvedl, že množství elektrické energie vyrobené prvním zdrojem [REDACTED] vypočítává jako rozdíl mezi měsíční hodnotou množství elektřiny vyrobené oběma zdroji, načtenou do systému operátora trhu z obchodního měřidla PDS

s popisem na jednopólovém schématu „Měřidlo pro nárokování finanční podpory č. 2“ (elektroměr č. 2), a měsíční hodnotou množství elektřiny vyrobené druhým zdrojem [redacted], zjištěnou účastníkem řízení z elektroměru s popisem „Měřidlo pro nárokování finanční podpory č. 1“ (elektroměr č. 1). Z této informace účastníka řízení, z jednopólového schématu kontrolované provozovny a kontrolou provozovny bylo zjištěno, že účastník řízení samostatně neměří množství elektřiny vyrobené prvním zdrojem.

Účastník řízení za období leden 2018 až prosinec 2018 pro kontrolovanou provozovnu operátorovi trhu vykázal a provozovateli distribuční soustavy vyúčtoval množství elektřiny [MWh] uvedené v Tabulce č. 1.

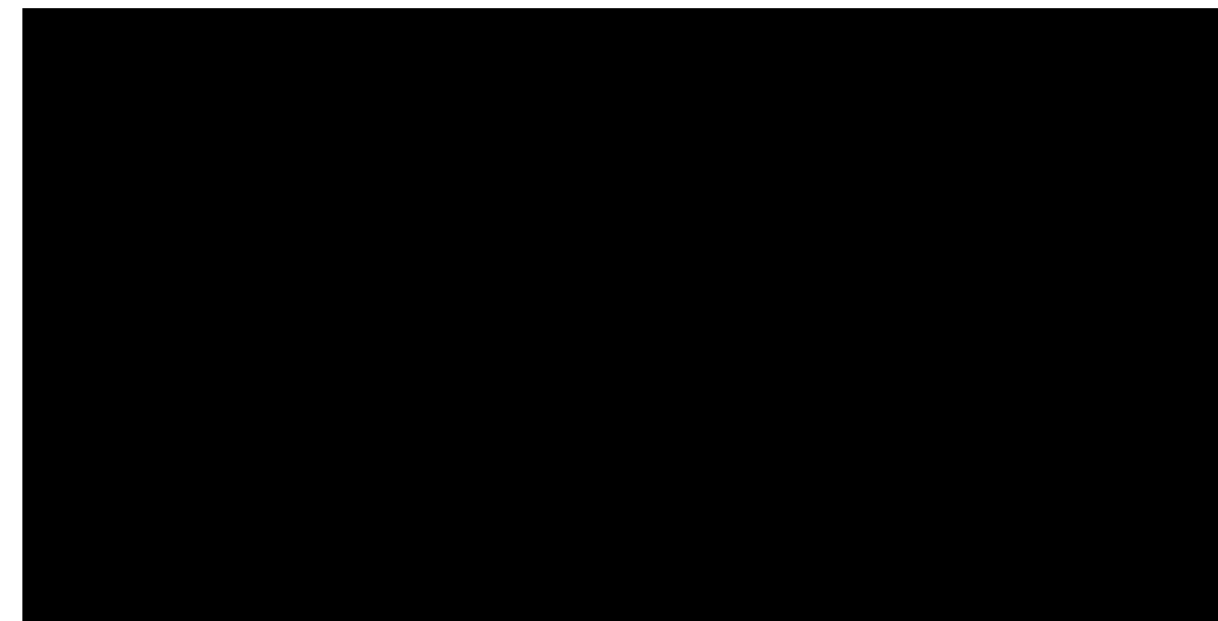
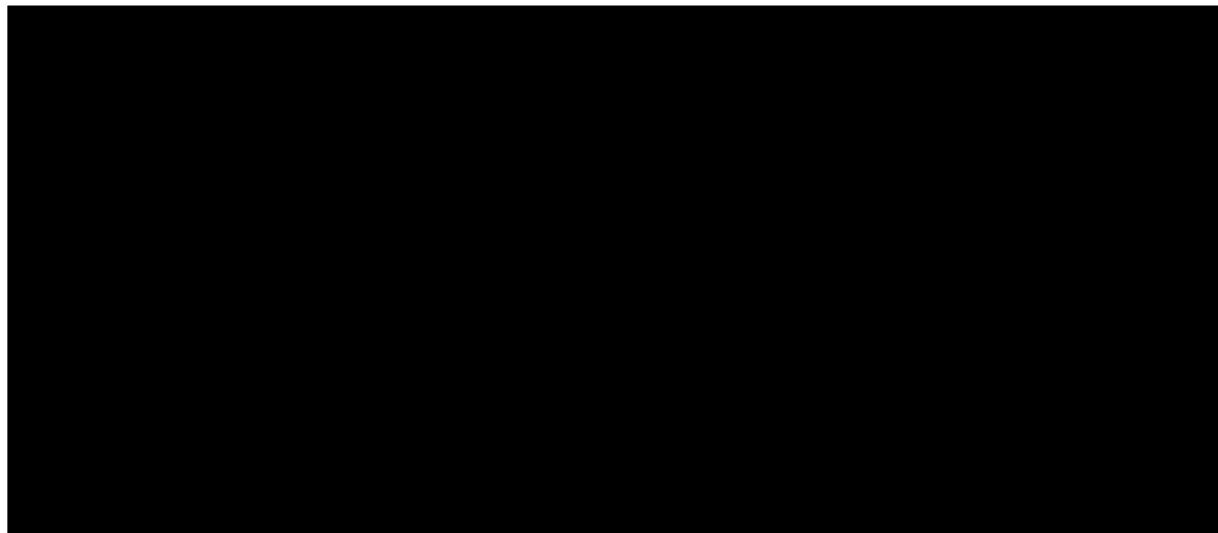
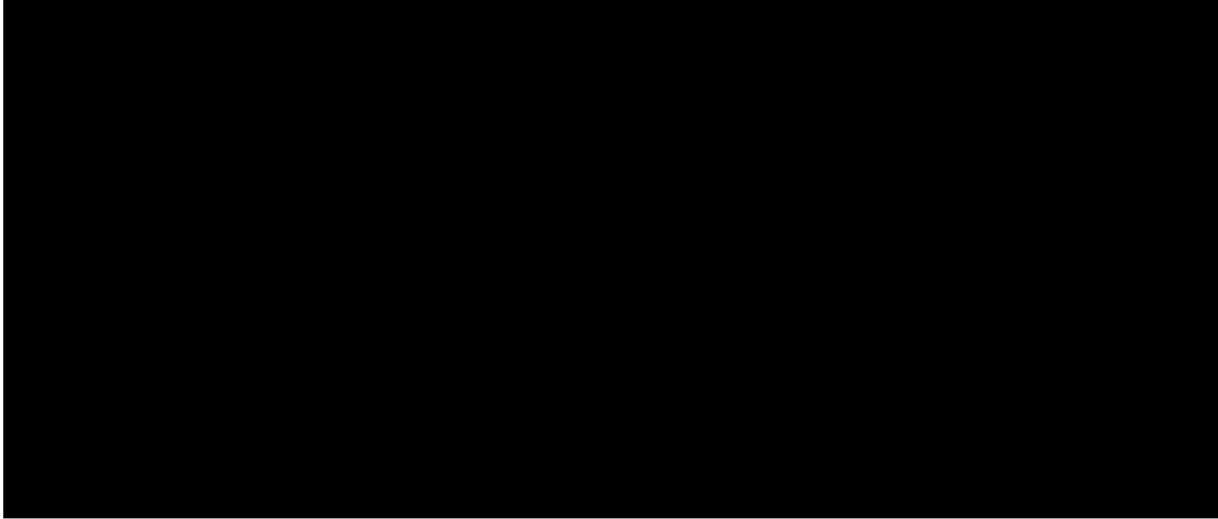
Tabulka č. 1: Vykázané a vyúčtované množství elektřiny [MWh]

The table content is completely redacted with a large black rectangle.

Podle ust. bodu (1.10.) části B) cenového rozhodnutí výkupní ceny na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření u výrobní s celkovým instalovaným elektrickým výkonem 112 kW uvedené do provozu v roce 2007 je pro rok 2018 stanovena výkupní cena dle řádku 501 ve výši 16 848 Kč/MWh, a to pouze při splnění věcných podmínek uvedených v bodech (1.1) až (1.5) části B) cenového rozhodnutí, přičemž pro tento druh výroby elektřiny, které byly uvedeny do provozu v období do 31. prosince 2008 není pro výši výkupní ceny rozhodující velikost instalovaného výkonu výrobní. Druhému zdroji [redacted] s instalovaným elektrickým výkonem 17 kW, který byl uveden do provozu ke dni 16. června 2009 a je součástí výrobní elektřiny s celkovým instalovaným výkonem nad 30 kW, přísluší v roce 2018 výkupní cena dle řádku 504 bodu (1.10.) části B) cenového rozhodnutí ve výši 15 304 Kč/MWh.

Z předložených faktur (Tabulka č. 2 a č. 3) výrobce elektrické energie za dodávku elektřiny v období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018 povinně vykupujícímu, společnosti E.ON Energie, je zřejmé, že účastník řízení povinně vykupujícímu vyúčtoval povinný výkup pro druh výrobní sluneční s datem uvedení výrobní do provozu v roce 2007 s výkupní cenou

16 848 Kč/MWh a pro druh výroby sluneční s datem uvedení výroby do provozu v roce 2009 s výkupní cenou 15 304 Kč/MWh (Tabulka č. 4). Celkový instalovaný výkon výroby, tj. kontrolované provozovny, přesáhl 30 kW (součet 112 kW + 17 kW se rovná 129 kW), proto je pro druhý zdroj účastníkem řízení uplatněna cena z roku 2009 s instalovaným výkonem výroby nad 30 kW.

[REDACTED]

Účastník řízení částky vyúčtované za jednotlivé zdroje uvedené v Tabulce č. 4 obdržel na bankovní účet [REDACTED] dle transakční historie tohoto účtu v období únor 2018 až leden 2019, snížené u zdroje [REDACTED] dle faktur výrobce elektrické energie o dodávku v hodinách se zápornou tržní cenou za měsíc leden 2018 [REDACTED], březen 2018 [REDACTED] a květen 2018 [REDACTED].

V. Právní hodnocení

Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Podle ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější. Dle ust. § 2 odst. 6 téhož zákona pachateli lze uložit vždy jen takový druh správního trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o přestupku rozhoduje.

Z hlediska posouzení odpovědnosti účastníka řízení za vytýkaná jednání a uložení správního trestu jsou rozhodnými právními úpravami zákon o odpovědnosti za přestupky a zákon o cenách.

Zákon o odpovědnosti za přestupky byl od nabytí své účinnosti novelizován dvakrát, a to naposledy zákonem č. 285/2018 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. ledna 2019. Zákon o cenách nebyl v době od spáchání vytýkaných jednání účastníkem řízení novelizován, resp. novela zákona o cenách nabyde účinnosti až dne 1. ledna 2022.

S ohledem na ust. § 2 odst. 1 a 6 zákona o odpovědnosti za přestupky proto správní orgán porovnal ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky a jeho novelizovaného znění a dospěl k závěru, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorií přestupku. Správní orgán proto neshledal důvod k použití zákonů pozdějších a postupoval při posuzování odpovědnosti účastníka řízení za vytýkané jednání i při ukládání sankce podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno, kdy je nutno konstatovat, že podle ust. § 2 odst. 4 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, jestliže se zákon změní během páchání pokračujícího přestupku, použije se zákon účinný v době, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku, tj. ke dni 11. ledna 2019.

V. I. Obecný právní rámec

Podle ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, Úřad (i) vykonává působnost při uplatňování, regulaci,

sjednávání a kontrole cen v oblasti energetiky, (ii) vydává právní předpisy pro regulaci, sjednávání a kontrolu cen v oblasti energetiky a (iii) vydává rozhodnutí o regulaci cen včetně pravidel pro klíčování nákladů, výnosů a hospodářského výsledku regulovaných a neregulovaných činností.

Přestupku ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že nedodrží věcné podmínky, pravidla nebo postupy pro stanovení úředních cen, jejich změn a způsobu jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování, stanovené cenovými orgány podle ust. § 5 odst. 5 téhož zákona.

Dle ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách platí regulace formou maximální, pevné nebo minimální ceny pro všechny prodávající a kupující určeného druhu zboží. Pro uplatnění jednotlivých forem regulace cen mohou cenové orgány stanovit další věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a v případě nájmu nemovitostí nebo jejich částí a služeb spojených s jejich užíváním i způsob jejich sjednávání, uplatňování a vyúčtování. Cenové orgány mohou stanovit u stejného zboží souběžně maximální a minimální cenu.

Na základě zmocnění uvedeného ve výše citovaném ustanovení zákona o cenách a ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů v oblasti podpory pro podporované zdroje energie u účastníka řízení za rok 2018, bylo účinné cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017 ze dne 26. září 2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, ve znění cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 9/2017 ze dne 20. prosince 2017, kterým se mění cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 3/2017, kterým se stanovuje podpora pro podporované zdroje energie, tj. cenové rozhodnutí.

Cenové rozhodnutí v bodě (1) části B) stanoví pro elektřinu vyrobenou z obnovitelných zdrojů věcné podmínky pro účel čerpání podpory pro podporované zdroje energie.

Podle ust. bodu (1.1.) části B) cenového rozhodnutí je výrobce elektřiny povinen registrovat formu provozní podpory elektřiny u operátora trhu podle vyhlášky Energetického regulačního úřadu č. 9/2016 Sb., o postupech registrace podpor u operátora trhu a provedení některých dalších ustanovení zákona o podporovaných zdrojích energie (registrační vyhláška), přičemž v rámci jedné výroby elektřiny nelze kombinovat podporu formou výkupních cen a zelených bonusů na elektřinu.

Podle ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí, je-li v rámci výroby elektřiny uveden do provozu další výrobní zdroj elektřiny nebo více výrobních zdrojů nebo splňuje-li jeden či více výrobních zdrojů elektřiny v rámci jedné výroby elektřiny podmínky pro uplatnění odlišných podpor, může výrobce uplatňovat odlišnou podporu pro jednotlivé výrobní zdroje elektřiny za předpokladu, že zajistí samostatné měření výroby elektřiny z každého výrobního zdroje elektřiny v souladu s vyhláškou o měření elektřiny. V případě neosazení samostatného měření může výrobce elektřiny uplatňovat za celou výrobu elektřiny pouze nejnižší výši podpory při výběru z více možných podpor.

Podle ust. bodu (1.5.) části B) cenového rozhodnutí v případě uplatnění podpory formou výkupních cen u výroben elektřiny podle bodu (1.4.) rozdělí výrobce při fakturaci elektřinu naměřenou měřicím zařízením umístěným na předávacím místě mezi výrobnou elektřinu

a přenosovou soustavou nebo distribuční soustavou v poměru samostatně naměřených hodnot výroby elektřiny na jednotlivých výrobních zdrojích elektřiny podle bodu (1.4.).

Výše výkupních cen na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření jsou stanoveny v bodě (1.10.) části B) cenového rozhodnutí a jsou členěny v závislosti na datu uvedení výroby elektřiny do provozu a výši instalovaného výkonu výroby.

Podle ust. bodu (1.10.) cenového rozhodnutí Úřadu č. 8/2006 ze dne 21. listopadu 2006, tj. ve vztahu ke zdroji [REDAKCE], se u nově zřizované výroby elektřiny uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce na základě rozhodnutí o udělení licence na výrobu elektřiny začal v dané výrobě vyrábět a dodávat elektrickou energii do elektrizační soustavy.

Podle ust. bodu (1.10.) cenového rozhodnutí Úřadu č. 8/2008 ze dne 18. listopadu 2008, tj. ve vztahu ke zdroji [REDAKCE], se u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen.

V. II. Právní posouzení skutku

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň byl v roce 2018 držitelem licence na výrobu elektřiny č. 110605039 pro kontrolovanou provozovnu, tj. výrobcem elektřiny z obnovitelného zdroje. Povaha činnosti účastníka řízení spočívala ve výrobě a prodeji elektrické energie, z čehož lze dovodit, že účastník řízení měl rovněž postavení prodávajícího ve smyslu zákona o cenách.

Z podkladů ze systému operátora trhu „Nárok na podporu/registrace zdroje – elektřina“ (č. 1. kontrolního spisu 179-182) bylo ověřeno, že pro oba zdroje kontrolované provozovny [REDAKCE] byla registrována forma podpory ode dne 1. ledna 2013 v souladu s ust. § 13 odst. 5 vyhlášky č. 346/2012 Sb., o termínech a postupech výběru formy podpory, postupech registrace podpor u operátora trhu, termínech a postupech výběru a změn režimů zeleného bonusu na elektřinu a termínu nabídnutí elektřiny povinně vykupujícímu (registrační vyhláška), která byla v platnosti v době registrace formy podpory výrobních zdrojů kontrolované provozovny u operátora trhu. Z těchto dokumentů bylo dále zjištěno, že na elektřinu vyrobenou oběma zdroji v kontrolované provozovně je nárokována podpora na výrobu elektřiny formou povinného výkupu.

Výše výkupních cen na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro rok 2018 stanovil Úřad v bodě (1.10.) části B) cenového rozhodnutí, a tyto jsou členěny v závislosti na datu uvedení výroby elektřiny do provozu a výši instalovaného výkonu výroby.

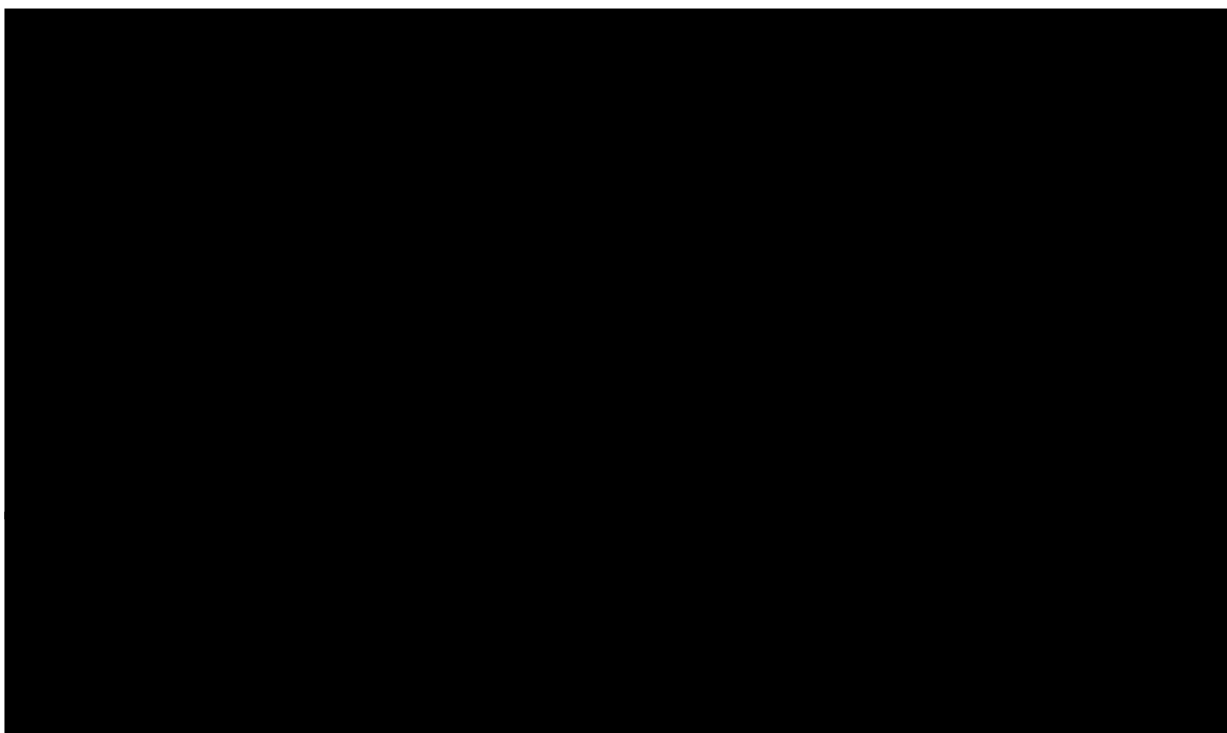
Pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pro výroby uvedené do provozu od 1. ledna 2007 do 31. prosince 2007, kdy pro tento druh výroby elektřiny není rozhodující velikost instalovaného výkonu výroby, je stanovena hodnota výkupní ceny ve výši 16 848 Kč/MWh, a pro výroby uvedené do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2009, s instalovaným výkonem výroby od 30 kW, je stanovena hodnota výkupní ceny ve výši 15 304 Kč/MWh.

Zdroj [REDAKCE] o elektrickém instalovaném výkonu 112 kW byl dle zjištěných informací uveden do provozu nejpozději dne 6. listopadu 2007, tudíž mu individuálně přísluší výkupní cena ve výši 16 848 Kč/MWh (dle ř. 501).

Zdroj [REDAKCE] o elektrickém instalovaném výkonu 18 kW byl dle zjištěných informací uveden do provozu dne 16. června 2009. Instalací tohoto zdroje došlo k navýšení celkového instalovaného elektrického výkonu výroby na 130 kW a přísluší mu tedy individuálně výkupní cena na elektřinu pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření ve výši 15 304 Kč/MWh (dle ř. 504).

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení v rámci výroby elektřiny se zdrojem [REDAKCE] (uvedeným do provozu v roce 2007) uvedl v roce 2009 do provozu další výrobní zdroj elektřiny, a to zdroj [REDAKCE], přičemž pro oba tyto zdroje uplatňoval odlišnou výši podpory, aniž by zajistil samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého tohoto výrobního zdroje elektřiny v souladu s vyhláškou o měření elektřiny, jak předpokládá ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí.

V případě neosazení samostatného měření byl účastník řízení oprávněn dle ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí (věta poslední) uplatňovat za celou výrobu elektřiny pouze nejnižší výši podpory z nárokovaných podpor, a to podporu při výkupní ceně ve výši 15 304 Kč/MWh. Při celkovém nárokovaném množství elektřiny ve výši [REDAKCE] MWh pak tato podpora činí [REDAKCE] Kč bez DPH ([REDAKCE]). Rozdíl mezi skutečnou vyplacenou podporou ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH a touto podporou pak činí 176 022,18 Kč bez DPH. Podrobnější vyčíslení je uvedeno v Tabulce č. 5.

V. III. Vypořádání námitek účastníka řízení

K námitce účastníka řízení, že za současného použití elektroměru č. 1 a elektroměru č. 2 je možné naprosto přesně stanovit množství vyrobené elektřiny v obou zdrojích zvlášť, správní orgán uvádí, že na základě zjištění v rámci kontroly má za naprosto nepochybné,

že účastník řízení množství elektřiny vyrobené zdrojem [REDAKCE] vypočítává jako rozdíl mezi měsíční hodnotou množství elektřiny vyrobené oběma zdroji naměřenou elektroměrem č. 2 PDS a měsíční hodnotou množství elektřiny vyrobené zdrojem [REDAKCE] naměřenou elektroměrem č. 1 ve vlastnictví účastníka řízení. Správní orgán považuje rovněž za nesporné, že zdroj [REDAKCE] byl účastníkem řízení v rámci provozovny uveden do provozu v jiném kalendářním roce než zdroj [REDAKCE]. Z dikce ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí pak zcela nepochybně vyplývá, že má-li v úmyslu výrobce elektřiny uplatňovat odlišné podpory pro oba zdroje, je povinen zajistit samostatné měření výroby elektřiny z každého výrobního zdroje, čímž dle názoru správního orgánu není myšlena povinnost výrobce elektřiny zajistit možnost stanovování množství vyrobené elektřiny výpočtem pomocí údajů měřicího zařízení PDS, jak se účastník řízení snaží dovodit. Pokud by totiž cenové rozhodnutí předpokládalo možnost postupovat, jak uvádí účastník řízení, tj. pouhým odečtením údajů fakturačního a podružného elektroměru, zcela jistě by v poslední větě ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí nebylo přímo konstatováno „V případě neosazení samostatného měření může výrobce elektřiny uplatňovat za celou výrobu elektřiny pouze nejnižší výši podpory při výběru z více možných podpor.“ Slovní spojení „v případě neosazení samostatného měření“ naopak předpokládá, že bude osazen samostatný elektroměr, nikoli že měření bude prováděno pouhým výpočtem, jak se snaží dovodit účastník řízení.

K námitce účastníka řízení, že vyhláška o měření elektřiny předpokládá, že z naměřených údajů bude vypočteno množství vyrobené elektřiny, správní orgán uvádí, že ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí v případě uplatňování odlišných výší podpor pro jednotlivé zdroje postupně uváděné do provozu jasně stanoví povinnost výrobcu elektřiny zajistit samostatné měření výroby elektřiny z každého výrobního zdroje v souladu s vyhláškou o měření, kdy dle názoru správního orgánu cenové rozhodnutí odkazuje na povinnost výrobce elektřiny měřit vyrobenou elektřinu způsoby uvedenými ve vyhlášce o měření. Ust. § 4 odst. 2 vyhlášky o měření pak samo o sobě nestanoví způsoby měření elektřiny, ale definuje, co je považováno za údaje z měření právě pro účely této vyhlášky, tj. např. pro účely předávání výsledků měření a jejich uchovávání ve smyslu ust. § 8 vyhlášky o měření. Nutno však dodat, že povinnost stanovená dotčeným ustanovením cenového rozhodnutí, tj. zajistit samostatné měření, má autonomní postavení vůči vyhlášce o měření a povinností v ní uvedených.

K námitce účastníka řízení, že jím zvolený způsob měření je běžnou praxí u FVE a je tolerován ze strany státních orgánů, správní orgán uvádí, že mu tato skutečnost z úřední činnosti není známa, nadto účastník řízení toto své tvrzení nikterak nedoložil. Správní orgán však současně uvádí, že Úřad jako takový dosud v žádném rozhodnutí nerozhodl, že by postup obdobný postupu účastníka řízení, jež je předmětem nyní vedeného správního řízení, byl v souladu s právními předpisy. Je nutno také konstatovat, že ani stav, kdy by více subjektů postupovalo způsobem nastíněným účastníkem řízení (a dle Úřadu postupem nezákonným), nemůže vyvolat liberaci účastníka řízení z vytýkaného (protiprávního) jednání.

K námitce účastníka řízení, že zákon o podporovaných zdrojích energie stanovuje pouze povinnost měřit zvlášť elektřinu vyrobenou z různých druhů obnovitelných zdrojů, nikoliv povinnost měřit zvlášť každý zdroj výroby správní orgán uvádí, že předmětem vedeného řízení není porušení ust. § 11a zákona o podporovaných zdrojích energie, ale porušení cenových předpisů, konkrétně pak ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách ve spojení s ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí.

K námitce účastníka řízení, že povinnost měřit samostatně elektřinu ve více zdrojích výroby není stanovena zákonem, ale pouze cenovým rozhodnutím, správní orgán uvádí,

že Úřad je podle ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 17 odst. 6 písm. d) energetického zákona oprávněn vydávat cenová rozhodnutí. Z ustálené judikatury pak vyplývá, že cenová regulace je obecně považována za ústavní prostředek, kterým stát vede svoji politiku a cenová rozhodnutí, kterými je cenová regulace uskutečňována, mají formu právních předpisů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR č. j. 1 As 128/2018-99 ze dne 25. července 2019). Samotný obsah ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí je pak v cenových rozhodnutích Úřadu obsažen od roku 2007 (byť postupně v jiných bodech), kdy Úřad k stanovení této podmínky přistoupil mimo jiné rovněž z důvodu, že zákon č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů, ani zákon o podporovaných zdrojích nestanovil podmínky, za jakých je možné nárokovat podporu na elektřinu z obnovitelných zdrojů pro jednotlivé výrobní zdroje elektřiny a ani nestanovil podmínky na měření, které by se týkaly jednotlivých výrobních zdrojů. K pravomoci Úřadu ve vztahu k vydávání cenových rozhodnutí dle ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách a definování věcných podmínek se kladně vyslovil i Nejvyšší soud ČR v rozsudku č. j. 23 Cdo 5137/2017-434 ze dne 9. května 2018. Pakliže je tedy povinnost měřit samostatně elektřinu ve více zdrojích stanovena cenovým rozhodnutím, vztahuje se tato povinnost rovněž na účastníka řízení, a to včetně všech důsledků z ní vyplývajících v případě nesplnění této povinnosti.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupku

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil a prokázal, že účastník řízení jakožto prodávající nedodržel při čerpání podpory na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů formou výkupních cen věcné podmínky, včetně pravidel a postupů pro stanovení těchto cen, jejich změn a způsobu jejich uplatňování a vyúčtování stanovené Úřadem jako cenovým orgánem podle ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách, konkrétně ust. bodu (1.4.) části B) cenového rozhodnutí, když ve dnech 12. února 2018, 14. března 2018, 12. dubna 2018, 15. května 2018, 11. června 2018, 11. července 2018, 21. srpna 2018, 10. září 2018, 11. října 2018, 12. listopadu 2018, 12. prosince 2018, 10. ledna 2019 a 11. ledna 2019 (tj. za období roku 2018), vyúčtoval pro jednotlivé výrobní zdroje elektřiny [redacted] provozovna „Solární elektrárna Homole“ odlišnou výkupní cenu elektřiny (podporu), přestože nezajistil samostatné měření výroby elektřiny vyrobené z každého tohoto výrobního zdroje elektřiny v souladu s vyhláškou o měření elektřiny.

Podle ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky se pokračováním v přestupku rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

Správní orgán jednotlivá vyúčtování neoprávněné výše podpory za jednotlivé měsíce roku 2018 považuje za dílčí útoky ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, když tyto byly vedeny jednotným záměrem (uplatnit vyšší podporu, než účastníku řízení náležela), naplnily skutkovou podstatu stejného přestupku [přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách], byly spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení (vyúčtováním na základě smlouvy o výkupu elektřiny z obnovitelných zdrojů) a je mezi nimi blízká časová souvislost (měsíčně v období od února 2018 do ledna 2019) i souvislost v předmětu útoku (výkupní cena elektřiny – podpora).

Účastník řízení tedy svým jednáním naplnil formální stránku pokračujícího přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného přestupku.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace v oblasti regulace podpory pro podporované zdroje je především ochrana veřejného zájmu na oprávněné nakládání s finančními prostředky ze státního rozpočtu.

Z hlediska materiální stránky přestupku je pak třeba zejména obecně vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V daném případě konkrétní společenská škodlivost spočívá v narušení zájmu společnosti na řádném způsobu uplatňování a zejména vyplácení podpory elektřiny z obnovitelných zdrojů, který má dopad na státní rozpočet ČR a ve svém konečném důsledku na prakticky všechny spotřebitele v ČR. Pokud by na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti. Vytýkaným jednáním účastník řízení primárně poškodil povinně vykupujícího, který musel za vyrobenou elektřinu zaplatit v roce 2018 o 176 022,18 Kč bez DPH více, než kdyby účastník řízení postupoval v souladu s právními předpisy. O škodlivosti jednání účastníka řízení svědčí tedy dle názoru správního orgánu již samotná výše nepřiměřeného majetkového prospěchu.

Správní orgán má tak za prokázané, že společenská škodlivost jednání účastníka řízení byla vyšší než nepatrná a je tedy naplněna i materiální stránka přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách.

V. V. Odpovědnost za přestupek

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za vytýkaný přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytýkaného přestupku.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil tímto zákonem chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení je za spáchání přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách rovněž odpovědný.

VI. Uložení správního trestu

Podle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož zákon o cenách neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku příslušný, zejména s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za přestupek dle ust. § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách se dle ust. § 16 odst. 4 písm. b) téhož zákona uloží pokuta ve výši jedno až pětinašobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1 000 000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1 000 000 Kč.

Dle ust. § 2 odst. 5 zákona o cenách nepřiměřený majetkový prospěch získá prodávající, jestliže prodá zboží za cenu zahrnující neoprávněné náklady nebo nepřiměřený zisk získaný na základě uplatnění vyšší ceny prodeje oproti obvyklé ceně, v případě zneužití výhodnějšího postavení na trhu, vyšší než maximální nebo pevnou úředně stanovenou cenu, nebo vyšší, než by odpovídalo pravidlům cenové regulace.

Správním orgánem bylo prokázáno, že účastník řízení vyúčtoval za jednotlivé měsíce roku 2018 vyšší výkupní cenu (podporu), než odpovídá pravidlům cenové regulace stanovené cenovým rozhodnutím. Svým jednáním tak získal nepřiměřený majetkový prospěch ve výši 176 022,18 Kč bez DPH (blíže Tabulka č. 5).

Správní orgán přihlédl při stanovení výměry pokuty za přestupek dle ust. § 16 odst. 1

písm. c) zákona o cenách ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky. Neoprávněně navýšená částka výkupní ceny účastníkem řízení představuje sumu, kterou byl povinně vykupující v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení nucen zaplatit. Závažnost přestupku je pak determinována samotným rozdílem účastníkem řízení vyúčtované výkupní ceny a výkupní ceny stanovené v souladu s podmínkami cenové regulace, tj. v podstatě výší nepřiměřeného majetkového prospěchu, resp. samotnou skutečností, že nepřiměřený majetkový prospěch protiprávním jednáním účastníka vznikl, neboť zcela jistě si je možné představit i porušení podmínek cenové regulace, které ve svém důsledku nevede k získání nepřiměřeného majetkového prospěchu.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání přestupku ze strany účastníka řízení ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Úřad není přesně schopen určit, zda nedodržení pravidel cenové regulace a s tím spojené vyúčtování vyšší výkupní ceny elektřiny bylo ze strany účastníka řízení účelovým porušením právní povinnosti či se jednalo o porušení v důsledku nedbalosti způsobené například neznalostí pravidel pro měření a evidence elektřiny z obnovitelných zdrojů. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán při posuzování způsobu spáchání přestupku nedospěl k jednoznačnému a prokazatelnému závěru, že by jednání účastníka řízení bylo úmyslné, vyhodnotil tuto skutečnost ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán dále posuzoval otázku, zda výše uvedené protiprávní jednání bylo způsobeno aktivním konáním nebo opomenutím ze strany účastníka řízení, přičemž správní orgán dospěl k názoru, že byl tento protiprávní stav nepochybně vyvolán aktivním konáním, a to vyúčtováním (uplatněním) výkupní ceny elektřiny, jež neodpovídala pravidlům cenové regulace ve smyslu ust. § 5 odst. 5 zákona o cenách. Lze si však jen těžko představit, že by výkupní cena elektřiny byla po povinně vykupujícím požadována jinak (a to např. opomenutím), a proto k této skutečnosti správní orgán nemohl přihlédnout ani jako k polehčující, ani přitěžující okolnosti.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům a okolnostem přestupku spáchaného účastníkem řízení ve smyslu ust. § 38 písm. b) a d) zákona o odpovědnosti za přestupky. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení vyúčtoval (uplatnil) za rok 2018 o 176 022,18 Kč bez DPH vyšší výkupní cenu elektřiny, než činí její výše stanovená v souladu s pravidly cenové regulace, došlo jeho jednáním zcela bez pochyby k poškození v přímém důsledku právě povinně vykupujícího, který tuto částku byl povinen účastníkovi řízení zaplatit, aniž by na její vyplacení účastníku řízení vznikl nárok.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného správního řízení, v němž by bylo pravomocně rozhodnuto o vině účastníka řízení za porušení ustanovení zákona o cenách ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako

polehčující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z nichž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt (přestupek) je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle zákona o cenách kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlídnout, což také správní orgán činí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Správní orgán při zjišťování majetkových poměrů účastníka řízení vycházel z listin založených ve spise (předložených účastníkem řízení).

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2019 vyplývá, že účastník řízení v roce 2019 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši 2 768 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 1 581 000 Kč, přičemž čistý obrat účastníka řízení činil 2 818 000 Kč.

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2018 vyplývá, že účastník řízení v roce 2018 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši 2 333 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 1 150 000 Kč, přičemž čistý obrat účastníka řízení činil 2 907 000 Kč.

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2017 vyplývá, že účastník řízení v roce 2017 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši 2 771 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 466 000 Kč, přičemž čistý obrat účastníka řízení činil 2 822 000 Kč.

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2016 vyplývá, že účastník řízení v roce 2016 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši 2 579 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 115 000 Kč, přičemž čistý obrat účastníka řízení činil 2 579 000 Kč.

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2015 vyplývá, že účastník řízení v roce 2015 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši 2 596 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši 89 000 Kč, přičemž čistý obrat účastníka řízení činil 2 646 000 Kč.

Z Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2014 vyplývá, že účastník řízení v roce 2014 dosáhl tržeb za prodej výrobků a služeb ve výši 2 520 000 Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši - 159 000 Kč, přičemž čistý obrat účastníka řízení činil 2 618 000 Kč.

Správním orgánem v průběhu správního řízení nebylo zjištěno, že by účastník řízení dobrovolně nahradil způsobenou škodu, současně potencionálně poškozený povinně vykupující neuplatnil v průběhu řízení nárok na náhradu škody či vydání bezdůvodného obohacení způsobeného v souvislosti se spácháním projednávaného přestupku (přestože byl o této možnosti správním orgánem vyrozuměn). Správní orgán tedy přistoupil k uložení pokuty ve výši dvojnásobku získaného nepřiměřeného majetkového prospěchu, kdy takto stanovená výše pokuty v sobě obsahuje jak složku reparační (navrácení získaného nepřiměřeného majetkového prospěchu, v daném případě do rukou státu), tak složku represivní ve výši jednonásobku nepřiměřeného majetkového prospěchu. Zároveň byla uložena pokuta stanovena zhruba v 1/3 její horní hranice sazby, tj. 1 mil. Kč (nepřiměřený majetkový prospěch činil méně než 1 mil. Kč).

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že by ani záporný výsledek hospodaření nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.

Vzhledem k výše uvedenému a na základě zohlednění všech otázek a okolností daného případu, dále pak s přihlédnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, majetkovým poměrům účastníka řízení, byla účastníku řízení pokuta uložena tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. ve výši dvojnásobku zjištěného nepřiměřeného majetkového prospěchu posuzovaného protiprávního jednání účastníka řízení.

Správní orgán pro úplnost poznamenává, že nebylo na místě postupu dle ust. § 42 zákona o odpovědnosti za přestupky, tj. rozhodnout o podmíněném upuštění od uložení

správního trestu, jelikož nepřiměřený majtkový prospěch účastníka řízení byl zjištěn v takové výši, že se využití institutu podmíněného upuštění od uložení správního trestu nejeví jako dostatečné potrestání účastníka řízení.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného zákonem o cenách a též energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem III. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve znění pozdějších ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
oprávněná úřední osoba
odbor sankčních řízení